

خروج از افغانستان با ایجاد شکاف میان احزاب داخلی ایالات متحده و چندقطبی سازی امریکا، فشارهای داخلی و نقد علیه رئیس دولت دموکرات واشنگتن را بالا برد و سبب تنزل جایگاه «بایدن» و تقویت احتمال شکست حزب متبوعش در انتخابات میان دوره ای سال ۲۰۲۲ شد

خارجی این اتفاق برای تیم مستقر در کاخ سفید، خروج از افغانستان با ایجاد شکاف میان احزاب داخلی ایالات متحده و چندقطبی سازی امریکا، فشارهای داخلی و نقد علیه رئیس دولت دموکرات واشنگتن را بالا برد و سبب تنزل جایگاه «بایدن» و تقویت احتمال شکست حزب متبوعش در انتخابات میان دوره ای سال ۲۰۲۲ شد؛ تجربه ای که عکس آن در زمان خروج امریکا از ویتنام یا عراق رخ داد و هرگز مانند آنها مورد استقبال نخواهد بود، اما این تنها یک بعد ماجرای خروج هراسناک امریکا از افغانستان بود. دولت «بایدن» با ترک بدون برنامه و غیراصولی از این کشور آسیایی، به آن دسته از افغان هایی پشت کرد که در ۲۰ سال گذشته، جانشان را در طبق گرفته و با امید به حمایت امریکا، برای تسهیل کار نیروهای خارجی در کنارشان بودند، اما «بایدن» با صدور دستوری از کاخ سفید هزاران افغان را در سرنوشتی هولناک غرق کرد و ننگ این خیانت را بر پیشانی سران امریکایی گذاشت. تاریخ هرگز فجایع روزهای شوم آگوست سال ۲۰۲۱ را فراموش نخواهد کرد، چون شرایطی که برای امریکا در افغانستان پیش آمد غیرمنتظره نبود. ماه ها اعضای کنگره و حامیان پناهجویان، نظامیان و سازمان های حقوق بشری درباره آن به دولت «بایدن» هشدار داده و خواستار خروج فوری شرکای افغان امریکا شده بودند اما هر بار پاسخ دولت یک جمله بود: «ما منتظر دستور کنگره هستیم.» در نهایت فاجعه ای که این تعلل های دولت «بایدن» برای تصمیم گیری درباره ماندن یا ترک افغانستان ایجاد کرد،

به برج های دوقلوی امریکا- را به عنوان تاریخ پایان مأموریت نظامی ایالات متحده در افغانستان اعلام کرد که به باور کارشناسان به نظر می رسد در انتخاب آن بیش از بعد عملگرایانه، نمادین بودن آن اهمیت داشته است، اما فارغ از انتقادهای به طولانی ترین جنگ امریکا در خاورمیانه، انتخاب تاریخ خروج، شتابزدگی فرایند ترک افغانستان و تخلیه نیروها، «بایدن» پس از ماه ها همچنان به خاطر به خطر انداختن جان افغان ها و همچنین تنزل جایگاه امریکا در جهان مورد نقد شدید قرار دارد. امریکا درست زمانی با تصمیم «بایدن» به زمین خورد که پس از وقایع ۶ ژانویه ۲۰۲۱ در کاخ کنگره و رفتن «ترامپ» از کاخ سفید، به دلیل مدیریت ناکارآمد «کووید ۱۹» هم مورد انتقاد شدیدی قرار داشت و بیش از اعضای دیگر ائتلاف غربی در افغانستان در اجرای کشتار غیرنظامیان افغان و ۱۳ نظامی امریکایی در بمبگذاری فرودگاه کابل مقصر شناخته شده بود.

«بایدن» برای لاپوشانی کردن اشتباهاتش در افغانستان، بسیار تلاش کرد خروج ۱۲۰ هزار نظامی امریکایی و غیرنظامیان افغان و غیرافغان را دستاوردی بزرگ جلوه دهد، اما تنها گذاشتن صدها افغانستانی حامی امریکا و فعال سیاسی و... در کشوری تحت لوای حکومت طالبان، او دولتش را سیل انتقادات قرار داده است. شکی نیست که مداخله امریکا در افغانستان از ابتدا اشتباه بود اما ۲۰ سال پیش برای بسیاری از افغان ها، خروج طالبان پلی برای رسیدن به آزادی و صلح بود، گرچه «مدینه فاضله» ی افغان ها در دو دهه حضور امریکا هرگز به دست نیامد و

شوربختی کامل برای مردم این کشور به ارمغان داشت، چراکه در برابر هر افغانی که توانست کابل را ترک کند، یک افغانستانی در ویرانه های به جا مانده از امریکا در اوج فقر و بدبختی فرومانده است. براساس آخرین آمارها بیش از ۱۲۰ هزار افغان و غیرافغان تا ۳۱ آگوست به همراه آخرین نظامیان امریکایی، کابل را ترک کردند و صدها نفر دیگر در پروازهای بعدی مجوز خروج گرفتند اما این فرایند تا اول دسامبر ۲۰۲۱ ادامه داشت و پس از آن حکومت طالبان اعلام کرد تا تضمین شرایط زندگی هزاران افغانستانی مهاجر، هیچ کس حق خروج از کشور را ندارد. این عبارات برای افغانستانی هایی که پس از سال ها حضور در کنار امریکایی ها، برای نجات جانشان در فهرست ایالات متحده در اولویت چند دهم خروج قرار داشتند تعبیری جز زندگی پنهانی یا اشد مجازات و حتی مرگ نداشت و این واقعیت زمانی برای آنها ترسناک تر می شود که سازمان ملل در آخرین آمار خود درباره کشتار بیش از ۱۰۰ افغانستانی همکار نیروهای ائتلاف غرب، اثباتی عینی بر این حقیقت هول انگیز داده است.

خروج، پایان کار امریکادر افغانستان نیست

گرچه این «دونالد ترامپ» بود که در جریان مذاکرات صلح دوحه قول خروج نظامیان امریکایی را از افغانستان داد، اما جانشین اش، «جو بایدن» که با توافقی امضا شده روبه رو بود، کار را خراب تر کرد و بدون در نظر گرفتن شرایط و تبعات تصمیم اش، در حالی ۱۱ سپتامبر- سالروز حمله تروریستی

در عوض بسیاری از غیرنظامیان نیز در عملیات نظامی امریکا با هم پیمانانشان را از دست دادند. واقعیت آن است که برخلاف ادعای رئیس جمهور امریکا، مسئولیت واشنگتن در قبال افغانستانی ها با خروج نظامیانشان تمام نمی شود و حالا نه تنها باید با هر ابزاری که می توانند برای بهبود وضعیت و حمایت از افغان های جامانده در این کشور تلاش کنند بلکه باید با پذیرش مسئولیت جنایت هایشان در ۲۰ سال گذشته درصدد جبران برآیند؛ موضوعی که به نظر نمی رسد با توجه به موضع گیری دولت «بایدن» در قبال اسناد ارائه شده «پنتاگون» در پرونده خروج از افغانستان، چندان تحقق پذیر باشد.

در این اسناد دولت «بایدن» به عنوان مقصر اصلی بروز فجایع فرودگاه حامد کرزای کابل اعلام شده اند، چراکه بنا بر گواهی بسیاری از فرماندهان نظامی امریکا در ائتلاف غربی، تعلل وزارت خارجه، رئیس جمهور و مقامات این کشور زمینه ساز شتابزدگی و حتی تلفات ترک افغانستان شده است. این در حالی است که «جو بایدن» با رد قاطعانه اتهامات وارد شده، مدعی است: «اگر از افغانستان خارج نمی شدیم تلفات بیشتری می دادیم.» به باور ناظران بدون شک این توجیهات نمی تواند نمره منفی سیاست خارجی «بایدن» را در سال اول حضورش در کاخ سفید پاک کند و مهر سکوت بر دهان منتقدانش چه در حزب دموکرات و چه جمهوری خواه بزند.

منابع:

Aljazeera, Guardian, Atlantic, SouthChinaMorningPost